

poslopjih in glasno molijo, pastir hodi pa za njimi z blagoslovljeno vodo. Tudi mi se pridružimo izprevodu in molimo za očetom.

Ko se zopet vrnemo v hišo, so bile lučice pri jaslicah že prižgane. Mati prinesejo večerjo na mizo, ki nam gre zelo v slast.

Po dokončani večerni molitvi prineso oče tom-bolo na mizo. Ko se te naveličamo, poprosimo deda, naj nam kaj povedo o svetem večeru. Res začno živahno pripovedovati, kako so oni preživeli v mladih letih ta večer. Solza se jim je utrinjala ob spominu veselih otroških let.

Nikomur se ta večer ni ljubilo iti spat. Celo štiri-letni bratec se je branil na vso moč v posteljo, čeravno je šel po navadi že s kurami spat. Končno ga je vendar premagal spanec in zaspal je v materinem naročju.

Ura je odbila enajst. Kdor je mislil iti h ponočnici, se je šel napravljat. Tudi jaz sem se šel preobleč v praznično obleko.

Ko smo bili z opravljanjem gotovi, prižge hlapec Janez veliko bakljo, da nam sveti na potu, ker temno je bilo zunaj kakor v rogu. Prišedši do cerkve, smo že začuli glas orgelj in lepo ubrano petje:

„Pastirci vstanite,
Pogledat hitite!“

Zvonimir R.

Na našem vrtu.

Na našem vrtu
pa snežec leži,
na snežni veji
sinička molči.

Kako bi pač pela
in bila vesela,
če vesnice ni?

In v mojem srcu
mi žalost leži,
in v moji duši
mi pesem molči.

Kako bi jaz pel,
kako bil vesel,
ko daleč živim,
po domu medlim.

Bogumil Gorenjko.

